

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Karla Šemíka ve věci

žalobce: **TRIPLE REAL s. r. o.**, IČO: 03861457
sídlem Příční 29, 430 01 Chomutov,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Magistrát města Chomutova**,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se **vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000 Kč, který mu bude vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, jíž se domáhal, aby soud v rozsudku vyslovil, že: „Zásah žalovaného spočívající v tom, že žalobci bezodkladně nevrátil určenou částku ve výši 500,00 Kč uhrazenou opožděně dne 3. 1. 2018 pod VS 9770005928, ale vrátil ji až dne 9. 1. 2019, byl nezákonný“. Žalobu žalobce odůvodnil tím, že žalovaný žalobci dne 15. 12. 2017 doručil do datové schránky výzvu k úhradě částky 500 Kč podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „silniční zákon“). Žalobce předmětnou částku uhradil až dne 3. 1. 2018, tedy 19. den po doručení výzvy k úhradě. Podle § 125h odst. 3 silničního zákona musí být určená částka uhrazena do 15 dnů od doručení výzvy, a podle § 125h odst. 7 silničního zákona pak platí, že pokud je určená částka uhrazena po dni splatnosti, obecní úřad ji bezodkladně vrátí provozovateli vozidla. Žalobce v žalobě uvedl, že tím, že mu žalovaný bezodkladně uhrazenou částku nevrátil, byl žalobce zkrácen na svém právu na ochranu vlastnictví podle čl. 11 Listiny základních práv a svobod, neboť s částkou 500 Kč nemohl

od 3. 1. 2018 do 9. 1. 2019 disponovat, čímž mu bylo bráněno ve výkonu vlastnického práva.

2. Primárně se soud zabýval otázkou, zda vůbec je v předmětné věci žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu přípustná.
3. Dle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
4. V daném případě dospěl soud k závěru, že jednání žalovaného, které mu žalobce vytýká, tj. bezodkladné nevrácení opožděně uhrazené částky 500 Kč, nemůže být vzhledem ke své povaze „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v ust. § 82 s. ř. s.
5. „Zásah“ ve smyslu § 82 s. ř. s. je v konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu vymezen několika podmínkami, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 1 Afs 4/2017-40, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 3564/2017 a také na www.nssoud.cz: *„Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, „[o]chrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li – a to kumulativně, tedy zároveň – splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (zásahem správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brozit opakovaní „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS)...“). Aby tedy nějaký úkon (v daném případě nedostatečná aktivita žalovaného) mohl být pojmově nezákonným zásahem ve smyslu ust. § 82 s. ř. s., musí se jednat o individuální úkon veřejné moci, který je přímo namířen proti jednotlivci a přímo zasahuje do jeho veřejných subjektivních práv.
6. V předmětné věci ovšem soud dospěl k závěru, že žalobcem tvrzený „zásah“ nemohl naplnit ze své podstaty a vzhledem ke skutkovým a právním okolnostem daného případu 2. podmínku ve smyslu ust. § 82 s. ř. s., tj. přímé zkrácení na právech žalobce, jehož původcem by byl žalovaný.
7. Žalobce v žalobě mimo jiné uvedl, že podává žalobu i z důvodu, *„že lze předpokládat, že žalovaný se těchto nezákonných zásahů dopouští i v mnoha dalších případech, což patrně pramení z toho, že žalovaný nijak nekontroluje, zda jsou určené částky uhrazeny ve lhůtě, nebo si opožděně uhrazené určené částky ponechává zcela vědomě, byt' je to v rozporu se zákonem.“* Dále doplnil, že žaloba má dle jeho názoru značný přesah, neboť by se na jejím základě žalovaný mohl do budoucna tohoto jednání vyvarovat i v jiných případech. Žalobce tedy

navíc uplatnil jakousi žalobu ve veřejném zájmu, která má donutit žalovaného napravit jeho, dle žalobce nezákonnou, praxi a přimět jej k dalšímu postupu v souladu se zákonem. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že koncepce úpravy správního soudnictví neumožňuje podání actio popularis (žaloba ve veřejném zájmu), ale že v případě žaloby na ochranu před nezákonným zásahem je esenciální náležitostí žaloby tvrzení existence konkrétního zkrácení na právech žalobce. V daném případě žalobce tvrdí, že byl omezen ve výkonu vlastnického práva tím, že nemohl po dobu více než 12 měsíců disponovat s částkou 500 Kč.

8. Ústavní soud v usnesení ze dne 8. 1. 2019, sp. zn. I. ÚS 3857/18, uvedl: „*V projednávaném případě považuje Ústavní soud za podstatnou především tu skutečnost, že sporná částka 5.221Kč je částkou bagatelní. Přístup Ústavního soudu k obdobným sporům je značně zdrženlivý, neboť se v zásadě nepředpokládá, že by bagatelní částka mohla mít v životě stěžovatele tak zásadní význam, že by jí mohlo dojít k zásahu do základních práv a svobod. Ústavní soud opakovaně ve své rozhodovací praxi (např. rozhodnutí ve věcech sp. zn. IV. ÚS 695/01, IV. ÚS 248/01, IV. ÚS 8/01, III. ÚS 405/04, III. ÚS 602/05, III. ÚS 748/07 aj.) dal najevo, že v takových případech je úspěšnost ústavní stížnosti pro její zjevnou neopodstatněnost vyloučena. Opodstatněnost ústavní stížnosti v takové věci přichází v úvahu jen v případech zcela extrémního vybočení ze standardů, jež jsou pro postupy zjišťování skutkového základu sporu a pro jeho právní posouzení esenciální.*“ Uvedenou částku však nelze paušálně považovat za bagatelní, nýbrž je třeba tuto hranici vždy posuzovat individuálně v kontextu intenzity zásahu do práv žalobce (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2019, sp. zn. III. ÚS 4138/18).
9. Soud musí v první řadě uvést, že není pochyb, že částka 500 Kč je částkou bagatelní, která nikterak žalobce neomezila ve výkonu jeho práv. Bezodkladné navrácení této částky žalovaným nemělo pro žalobce likvidační následky, a pokud by u žalobce došlo ke zcela závažným důvodům, které by pro něj byly následkem nevrácení částky 500 Kč likvidační, což však žalobce v žalobě ani netvrdil, podal by předmětnou žalobu, případně žalobu v občanském soudním řízení na vydání bezdůvodného obohacení dříve než poté, co byla tato částka žalobci žalovaným vrácena. Tento postup žalobce vyvolává úvahu, zda žalobce zcela účelově čekal, než žalovaný předmětnou částku vrátí, což se stalo dne 9. 1. 2019, a poté dne 11. 1. 2019 podal předmětnou žalobu, nebo zda si pochybení žalovaného uvědomil až po vrácení předmětné částky 500 Kč. O zásahu do práv žalobce by bylo tedy možné uvažovat za situace, že by v důsledku zadržení předmětné částky po danou dobu bylo v příčinné souvislosti s určitým konkrétním důsledkem, avšak zadržování částky 500 Kč po dobu cca 12 měsíců nelze považovat za nezákonný zásah s odůvodněním, že by žalobce byl krácen na veřejném subjektivním právu vlastnit majetek podle čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Soud je naopak toho názoru, že tvrzené jednání žalovaného zasáhlo do sféry žalobce tak nepatrně, že nelze o zásahu vůbec hovořit. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 138/2019-35, který je dostupný na www.nssoud.cz: „*Hodnota této „újmý“ odpovídá pouze hodnotě nemožnosti disponovat touto malou částkou po relativně krátké období, která je zcela mizivá. Lze si sice teoreticky představit situaci, že by právě tato pětisetkoruna právě v onom období mohla mít pro některé osoby kvůli zcela výjimečným důvodům jinou hodnotu než obvyklou ekonomickou „cenu peněz“. V nyní posuzovaném případě však nezaznělo žádné jasné tvrzení, které by vyvrátilo předpoklad, že šlo opravdu pouze o hodnotu dispozice s malou částkou po krátkou dobu.*“ „*Zohlednit je třeba také postoj samotného stěžovatele před podáním*

zásahové žaloby. Byl to v první řadě sám stěžovatel, kdo pokutu na jedné straně dobrovolně po výzvě uhradil, na straně druhé ji uhradil opožděně a z jeho následného postupu je zjevné, že si „zadržování“ prostředků uvědomil až ve chvíli, kdy mu je žalovaný vrátil, neboť do té doby se proti němu nijak nebránil. I tento jeho přístup svědčí o tom, že si vzhledem k nepatrnosti částky a krátkosti doby zadržování ani sám nebyl vědom, že se mu děje nějaká újma, až do doby, kdy byla napravena. Všechny uvedené faktory jasně ukazují, že dotčení jeho právní sféry mělo tak nízkou intenzitu, že si je sám neuvědomoval, dokud zcela neodeznělo.“

10. Vzhledem k tomu, že v předmětné věci s ohledem na výše uvedené skutečnosti zjevně absentuje „zásah“ žalovaného do práv žalobce ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v ust. § 82 s. ř. s., a ani vzniknout nemůže, neboť žalobce nedisponuje patřičnými veřejnými subjektivními právy, která by mohla být úkony žalovaného dotčena, má soud za to, že v daném případě je dán neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o předmětné zásahové žalobě.
11. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. přitom mj. platí, že soud návrh (žalobu) odmítne, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.
12. V návaznosti na shora uvedené je třeba uvést, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 138/2019-35, který je dostupný na www.nssoud.cz, výslovně judikoval, že *„Nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. není bez dalšího jakékoliv nezákonné jednání správního orgánu. Skutečnost, že správní orgán nevrátil žalobci opožděně zaplacenou pokutu ve výši 500 Kč bezodkladně, jak požaduje § 125h odst. 7 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, proto nemusí s ohledem na okolnosti případu bez dalšího představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.“*
13. Vzhledem k výše uvedenému soud předmětnou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v návaznosti na ust. § 82 s. ř. s. ve výroku I. usnesení odmítl, jelikož zjevně a nepochybně jednání žalovaného vytýkané žalobcem nemůže být z povahy věci „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky zakotvené v ust. § 82 s. ř. s. Tvrzený zásah pouze nepatrně zasáhl do sféry žalobce, a nelze jej tedy označit za zásah do veřejných subjektivních práv jednotlivce, jež by si zasluhoval ochranu žalobou podle § 82 s. ř. s. S ohledem na zásadu *de minimis non curat pretor*, tedy že maličkostmi se soudce nezabývá, je zřejmé, že věci nepatrného významu nemají být vyřizovány soudy. Tento postup soudu je plně v souladu s rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2017, č. j. 7 AS 155/2015-160 a rovněž s rozhodováním zdejšího soudu (srov. usnesení ze dne 25. 4. 2019, č.j. 15 A 144/2018-44; kasační stížnost proti tomuto usnesení byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2019, č. j. 6 As 90/2019-68 zamítnuta).
14. V návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2018, č. j. 5 As 182/2016-30, soud podotýká, že se nikterak nezaobíral výší pokuty a odpovědností za přestupek, tudíž žalobci nebyla odepřena soudní ochrana a nebylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces. Soud je naopak toho názoru, že pokud by se předmětnou žalobou meritorně zabýval a neodmítl by ji, otevřel by tím cestu ke zbytečnému souzení obdobných bagatelních zásahů, což by vedlo k zatížení soudní soustavy a prodloužení rozhodování sporů, ve kterých jde o skutečná veřejná subjektivní práva jednotlivců.

15. S ohledem na odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
16. Protože žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění rozhodl ve výroku III. usnesení rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v plné výši, jak byl žalobcem uhrazen, tj. ve výši 2 000 Kč, s tím, že soudní poplatek mu bude vrácen z účtu krajského soudu dle ust. § 10a odst. 1 téhož zákona ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. ledna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu